

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku W. D. i J. D.

przy uczestnictwie Syndyka Masy Upadłości BHU E. W. D.

w przedmiocie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczeń Sądu Rejonowego w sprawie o sygnaturze [...], wydanych

po 30 października 2008 r., z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie adwokata z urzędu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lutego 2012 r.,

zażalenia wnioskodawców W. D. i J. D.

na postanowienie Sądu Rejonowego

z dnia 31 marca 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

W. D. i J. D. wnieśli (osobiście) do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Sądu Rejonowego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem „prawomocnych orzeczeń Sądu Rejonowego wydanych w sprawie [...] po dniu 30 października 2008 r.”. Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 31 marca 2011 r. zwolnił W. D. i J. D. od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, oddalił wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu w celu złożenia skargi oraz odrzucił skargę. W uzasadnieniu podkreślił, że odmówił udzielenia pomocy prawnej z urzędu, bowiem zachodzi niedopuszczalność skargi, a udzielenie pomocy prawnej nie jest niezbędne ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2008 r., I CNP 119/07, niepubl.). Odrzucił zaś skargę z tego powodu, że skarżący nie uzupełnili braków skargi, mianowicie nie przedłożyli prawomocnego wyroku sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie.

W. D. i J. D. wnieśli (osobiście) zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sporządzenie zażalenia do Sądu Najwyższego osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia takiego zażalenia wprost, jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełnienia tego braku. Niemożliwe również jest usunięcie takiego braku samodzielnie przez stronę ani jej pełnomocnika w jakiegokolwiek formie (art. 87¹ § 1 k.p.c.; zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2011 r., I CZ 59/11, niepubl.). Od przewidzianej w art. 87¹ § 1 k.p.c. zasady przymusu adwokacko - radcowskiego nie zachodzi odstępstwo także wówczas, gdy oddalony został wniosek skarżącego o ustanowienie adwokata z urzędu na podstawie art. 117 § 1 k.p.c., zawarty w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia lub dołączony do takiej skargi (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2008 r., I CNP 119/07, niepubl.; zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2007 r.,

IV CNP 181/07, niepubl.). Zgodnie z art. 87¹ § 2 k.p.c., przepisu § 1 nie stosuje się m.in. w postępowaniu o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Niniejsze postępowanie nie jest jednak postępowaniem o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, ale postępowaniem zażaleniowym w sprawie odrzucenia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia ze względów formalnych (nieprzedłożenie prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie, wniesienie skargi osobiście z naruszeniem przymusu adwokacko – radcowskiego). Skarżącym zapewne wydawało się, że mogą złożyć skargę osobiście, a ustanowiony przez Sąd adwokat albo radca prawny z urzędu skargę tę poprze. Jeżeli tak rzeczywiście było, to skarżący są w błędzie. Zgodnie bowiem z ustalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, uzupełnienie czy też poparcie przez profesjonalnego pełnomocnika skargi kasacyjnej, wniesionej przez stronę osobiście nie spełnia wymagań określonych w art. 87¹ § 1 k.p.c. (zob. postanowienie z dnia 11 marca 2008 r., II CZ 2/08, niepubl., postanowienie z dnia 11 maja 2010 r., II PZ 11/10, niepubl.).

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 373 w związku z art. 398²¹ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).